

tius tenim els vomits, l'agitació prolongada, el deliri, les convulsions, els accessos d'hysteria. Ademés, com sabem, al principi de l'anestesia s'exalta la secreció salival, que no deixa d'esser un inconvenient. Aquest efecte és molt més marcat amb l'ether que amb el chloroform.

Els efectes tardans són la congestió cerebral i la bronchopneumonia, les irregularitats de cor, l'espasme de la glotis amb afasia i aponia. Devegades també en els aparells que han perdut molta sang se presenta albuminuria. Eliminant-se l chloroform també pels ronyons, pot produir aquesta acció nephritis.

Els accidents mortals són els que importen més conèixer, encara que, per fortuna, són més rars.

Asphyxia.—Molts autors han cregut que anestesia i asphyxia eren conseqüència l'un de l'altre. Més lo cert és que l'asphyxia no és altra cosa que un incident o accident que complica a l'anestesia, segons el procediment que s'adopta per produir-lo, de tal manera que hi pot haver una anestesia sofocant i una anestesia pura i senzilla.

Quan s'anestesia lentament no hi ha convulsions espasmòdiques, o en tal cas molt debils; conservant-se la sang arterial sempre amb el color rutilant ordinari, prova que no hi ha asphyxia. Per lo tant, l'anestesia depèn immediata i directament de la presència del chloroform en la sang i de sa acció especial sobre els elements nerviosos. Les modificacions vasculars no són més que accidents que acompanyen al fenomen.

Sense constituir sa essència l'acció de la substancia anestésica, hi ha autors que admeten que s parteix en dugues: acció anestésiant i acció toxica. Això no està provat: sols se pot admetre que, sia per això, sia per passar dels limits physiologics pot produir paràlisi respiratoria i paràlisi cardiaca, formant un conjunt que s manifesta pel fenomen syncope, podent-se presentar aquest en tres formes distintes, conegudes amb els noms de *syncope primilii* o *laryngo-reflex*; *syncope secundari* o *bulbar*, en el que la paràlisi del cor se presenta abans que la respiratoria; i, per fi, el *syncope terciari*, produït per verdadera intoxicació, parant-se la respiració abans que ls moviments del cor.

En schema podem dir que l syncope laryngo-reflex és ocasionat per l'excitació que l principi de l'anestesia produeix en les extremitats nervioses de les mucoses de les vies aerees. Sabem, en efecte, que s distribueixen per elles filets sensitius nombrosos i molt delicats. La trachea és insensible an aquesta excitació, tant més marcada com més impur és l'anestésic empleat.